

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M.**, so sídlom v B., zastúpenej spoločnosťou L. s.r.o., so sídlom v B., v mene ktorej vykáva advokáciu ako konateľ advokát JUDr. R. K. proti žalovanej **E. a.s.**, so sídlom v B., zastúpenej JUDr. J. J., advokátom so sídlom v B., o **zaplatenie 89,62 Eur s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 12 C 35/2010, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. apríla 2011 sp. zn. 15 Co 392/2010 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Návrhom na vydanie platobného rozkazom podaným na Okresnom súde Bratislava II 3. februára 2010 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej zaplata sumy 89,62 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,5 % ročne z tejto sumy od 10.2.2007 do zaplata, a to na tom skutkovom základe, že dňa 9.2.2007 došlo k odtiahnutiu motorového vozidla, prevádzkovateľom ktorého je žalovaná, z dôvodu, že vozidlo stálo na Štetinovej ulici v Bratislave v mieste zákazu zastavenia.

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 15. júna 2010 č.k. 12 C 35/2010-48 o uplatnenom nároku rozhodol tak, že návrh zamietol a uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania vo výške 85 Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 13. apríla 2011 sp. zn. 15 Co 392/2010 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že uložil

žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 89,62 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 9,5 % ročne z tejto sumy od 10.2.2007 do zaplataenia a náhradu trov prvostupňového konania v sume 72,54 Eur do rúk jej právnej zástupkyne. Zároveň rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni aj náhradu trov odvolacieho konania 44,83 Eur do rúk jej právnej zástupkyne do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná. Žiadala, aby ho dovolací súd zmenil, resp. napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom.

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok pre neprípustnosť odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. V zmysle odseku 5 tohto ustanovenia, dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada a na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde. V prejednávanej veci bol dovolaním napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej o peňažnom plnení vo výške 89,62 Eur (neberúc do úvahy príslušenstvo uplatnenej pohľadávky). Výška minimálnej mzdy v čase podania návrhu (3.2.2010) bola 307,70 Eur (podľa § 1 písm. a/ Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 441/2009 Z.z.). Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy (89,62 Eur).

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľka v mimoriadnom opravnom prostriedku takúto vadu nenamietala a ani v dovolacom konaní existencia vady takejto povahy nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodiť ani z tohto ustanovenia.

Dovolateľkou namietané nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je síce dovolacím dôvodom, ale možno ho uplatniť len vtedy, ak je dovolanie prípustné. Samotný tento dôvod však prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu z hľadiska správneho právneho posúdenia veci.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože náklady žalobkyne spojené s odmenou jej zástupkyne za vyjadrenie k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na jeho neprípustnosť, za potrebné na účelné bránenie práva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. októbra 2011

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová